

Cześć i chwała bohaterom. W 80. rocznicę utworzenia Armii Krajowej

14.02.2022 14:05 Tomasz Walczak / BRP

kategoria: **Aktualności**

Łódź w historii

3 Maja

Aktualności-Julianów-Marysin-Rogi

W 80. rocznicę powstania Armii Krajowej, przed łódzkim pomnikiem ku czci tego największego konspiracyjnego związku wojskowego II wojny światowej spotkali się przedstawiciele władz miasta, instytucji publicznych, szkół i przede wszystkim żyjący do dziś kombatanci AK. Przed monumentem złożono wiązanki kwiatów i zapalono symboliczne znicze, upamiętniając w ten sposób żołnierzy polskiego podziemia.

- *Trawestując słowa Marszałka Józefa Piłsudskiego, że naród, który nie szanuje swojej przeszłości, nie ma prawa do dobrej przyszłości, warto, byśmy pamiętali, że spokojny i dostatni kraj, jakim obecnie jest Polska została okupiona krwią wielu. Mamy historię trudną, ale piękną. Cześć i chwała bohaterom - powiedział wiceprezydent Łodzi Adam Pustelnik.*

- *Dziś, gdy wspominamy rocznicę powstania AK, pamiętamy nie tylko o tych wspaniałych bohaterach, ale też o wydarzeniach, którym musiała sprostać Armia Krajowa. Oby nigdy nie miały one już miejsca. Dziś oddajemy więc hołd tym, którzy polegli i tym, którzy do dziś żyją. Warto jednak przy tym myśleć o budowie silnej i niezależnej Rzeczypospolitej. Cześć i chwała bohaterom - powiedział przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi Marcin Gołaszewski.*

14 lutego 1942 roku Związek Walki Zbrojnej został przemianowany na Armię Krajową, będącą podziemną częścią Sił Zbrojnych RP podległych konstytucyjnym władzom państwowym działającym na obczyźnie. Akt ten wyraźnie ukazywał, że istnieją trzy części Polskich Sił Zbrojnych: Armia Polska na Zachodzie, Armia Polska w ZSRS i Armia Krajowa, z których ta ostatnia prowadziła najintensywniej wówczas walkę zbrojną. Innym powodem zmiany nazwy był proces scalania wszystkich konspiracyjnych sił zbrojnych w Polsce.

W momencie maksymalnej zdolności bojowej (lato 1944 roku) siły Armii Krajowej liczyły około 390 tysięcy osób, w tym 10,8 tysięcy oficerów. Zadaniem AK było tworzenie struktur wojskowo-organizacyjnych podczas okupacji dla mobilizacji społeczeństwa do walki, ochrona Polskiego Państwa Podziemnego oraz odtworzenie sił zbrojnych na czas otwartej walki, czyli przygotowanie kraju do powstania powszechnego.

Oddziały Polskiej Walczącej dokonały w latach 1942–1945 ponad 110 tysięcy akcji zbrojno-dywersyjnych, z czego 6243 przeprowadzono przez siły partyzanckie. Wiązały one w okupowanej Polsce siły niemieckie oceniane na 850 batalionów. Dzięki zjednoczeniu wysiłków można było zaplanować śmiało przedsięwzięcia militarne, np. plan powstania strefowego pod kryptonimem „Burza”. Opierając się na setkach tysięcy żołnierzy-ochotników, przygotowano plany odtworzenia sił zbrojnych, które miały kontynuować walkę jako regularne wojsko. Nazwa Armia Krajowa jednoczyła także ludzi po jej formalnym rozwiązaniu.

Oficjalnie Armia Krajowa została rozwiązana 19 stycznia 1945 roku, ale organizacje, które pozostały w konspiracji i prowadziły pracę niepodległościową, walcząc z komunistycznym okupantem, przyjmowały nazwy typu: Ruch Oporu Armia Krajowa, Armia Krajowa Obywateli czy Okręg Wileński AK. W relacjach z okresu powojennego zazwyczaj pojawiają się określenia: „to nasi Akowcy” dla oznaczenia zbrojnego podziemia niepodległościowego. Także w późniejszym okresie nazwa AK była jednym z najważniejszych symboli niepodległości.

